



ខ្លាំងចង់មានមិត្ត





កម្មវិធីជាតិស្តីពីការសិក្សាកម្រិតថ្នាក់ដំបូង នៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

រឿង ៖ ខ្ចីងចង់មានមិត្ត

និពន្ធដោយ ៖ លោក ចាន់ សុខអៀង

កែសម្រួលដោយ ៖ អ្នកស្រី ហ៊ុយ ឆេងរតនា

វិចិត្ររូបភាពដោយ ៖ លោក វេល ហ៊ុយណូ

សៀវភៅនេះត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយក្រោមអាជ្ញាប័ណ្ណ CC BY-SA  ។

សៀវភៅនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងសម្រាប់កម្មវិធីកុមាររៀនកុមារចេះ ដែលជាកម្មវិធីជាតិស្តីពីការសិក្សាកម្រិតថ្នាក់ដំបូងរបស់ក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ដោយមានការគាំទ្រពីជំនួយពីពលរដ្ឋអាមេរិក។

ដើម្បីស្វែងរកសៀវភៅនេះនិងសៀវភៅដទៃទៀតសម្រាប់កុមារ លោកអ្នកអាចចូលទៅកាន់ទំព័រហ្វេសប៊ុកកុមាររៀនកុមារចេះ

www.facebook.com/123komar



ឬគេហទំព័រ តោះអាន ឬទាញយកកម្មវិធីបណ្តាស់ឌីជីថលតោះអាន

ខ្ញុំជា កូន ទោល ក្នុង គ្រួសារ។ ខ្ញុំ ក្រៀម ក្រំ
ដោយ សារ គ្មាន មិត្ត លេង ជាមួយ។



រីឯក្បាន ក្ដាន់និងក្រសារជាមិត្តនឹងគ្នា។
ពួកគេលេងសើចជាមួយគ្នា ដោយមិន
ខ្វល់ខ្វាយឡើយ។



នៅពេលមួយ ខ្ញុំ ខំ ខ្វះខ្វែង ដើររកមិត្ត។
ខ្ញុំ ក៏ បានជួបក្បាន។ ក្បានដក កក្កិចក្កក់
កំពុង ដើរនៅក្រោម
ដើមក្លោក។



ខ្ញុំឯង សួរក្បាន ៖ «តើយើងអាចក្លាយជាមិត្តនឹង
គ្នាបានដែរទេ?»។ ក្បានតប ៖ «ខ្លួនបងខ្ញុំឯង
តែបងមិនអាចក្រាបពងដូចខ្ញុំឡើយ។ ដូចនេះ
យើងមិនអាចក្លាយជាមិត្តនឹងគ្នាទេ»។



ខ្លាំងដើរទៅមុខទៀត ក៏បានជួបក្ដាន់។

ក្ដាន់កំពុងផឹកទឹកនៅក្បែរទួលខ្ពស់មួយ។



ខ្ញុំឯងសួរក្បាល៖ «តើយើងអាចក្លាយជាមិត្តនឹង
គ្នាបានដែរទេ?»។ ក្បាល៖ «ខ្លួនបងខ្លាំង
តែបងមិនអាចលោតបានខ្ពស់ដូចខ្ញុំឡើយ។
ដូចនេះ យើងមិនអាច
ក្លាយជាមិត្តនឹងគ្នាទេ»។



ខ្លាំងដើរទៅមុខទៀត ក៏បានជួបក្រសារ។
ក្រសារមានបូកក្រអឺតក្រទមកំពុងឈរ
នៅក្រោមដើមក្រសាំង។

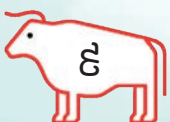


ខ្លាំងស្ម័គ្រសារ ៖ «តើយើងអាចក្លាយជាមិត្ត
នឹងគ្នាបានដែរទេ?»។ ក្រសារតប ៖ «ខ្លួន
បងខ្លាំង តែបងមិនចេះហើរដូចខ្ញុំឡើយ។
ដូចនេះ យើងមិនអាចក្លាយជា
មិត្តនឹងគ្នាទេ»។



ខ្ញុំងក្រៀមក្រំ ដោយរកមិត្តមិនបាន។
ខ្ញុំងខ្វល់ខ្វាយក្នុងចិត្តពេកក្រៃ។

ហ្ន៎! ខ្ញុំគ្មានមិត្តដូចគេទេ។



រំពេចនោះ ខ្ចីងឮសំឡេងខ្សៀវខ្មារ។ ខ្លាមួយ
ក្បាលកំពុងដេញចាប់ក្លាន ក្តាន់និងក្រសារ។



ក្បាន ក្បាន់និងក្រសារភ័យខ្លាចគ្រប់គ្នា។
ក្បាននិងក្បាន់នាំគ្នារត់គ្នានងាកក្រោយឡើយ។



រីឯក្រសារខ្វល់ខ្វាយខ្លាចខ្លាស៊ីមិត្ត
របស់គេ។ ខ្លាំងឃើញពួកគេរត់ទាំង
ភ័យខ្លាច ក៏មានចិត្តអាណិតអាសូរ។



ខ្ចីង សួរក្រសាវអំពីដំណើររឿង។ ក្រសាវ
យំខ្សឹកខ្សួលរៀបរាប់៖ «ខ្នាក់ពុងដេញចាប់
ស៊ីមិត្តរបស់ខ្ញុំហើយ»។



ខ្ញុំ ខំ ខ្នះខ្នង ជួយ ពួក គេ គ្រប់ ៗ គ្នា ។

ខ្ញុំ ក្លា ហាន ទៅ សុំ ចំណី ជា មួយ ខ្លា ។

ខ្ញុំ និយាយ ៖ « សូម បង ខ្លា កុំ ស៊ី មិត្ត របស់ ខ្ញុំ » ។



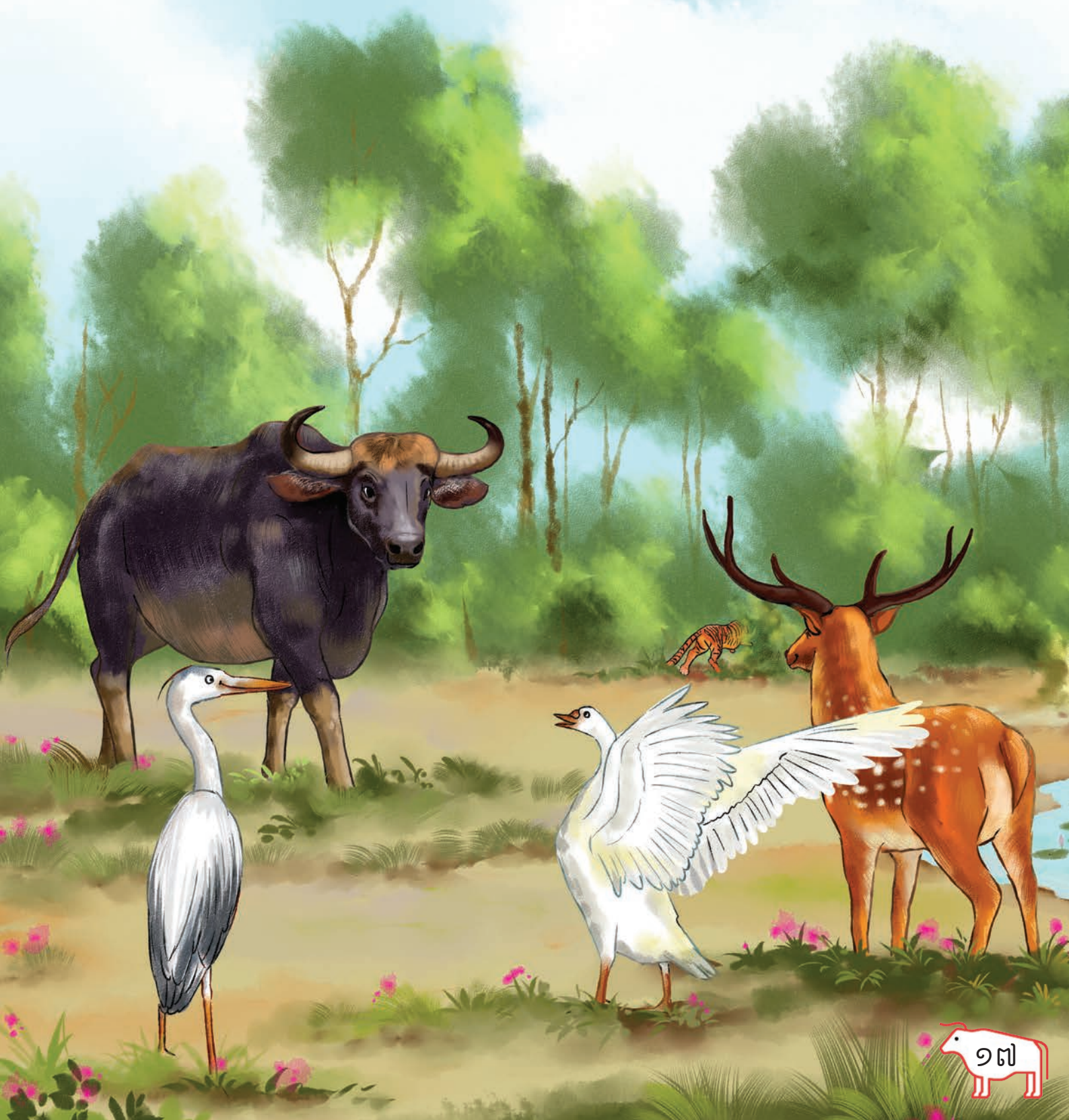
ខ្លា ក្អែង ក្អាង មិន ខ្វល់ ខ្វាយ នឹង ខ្លឹង ឡើយ។
«ឯង ចេញ ទៅ! កុំ ចេះ ខ្វល់ ខ្វាយ រឿង គេ» ។
ខ្លឹង និយាយ ៖ «ឯង កុំ ក្អែង ក្អាង ពេក»។



ខ្ទឹង ខ្ទឹង ក្តៅក្រហាយ ក៏បបួលគ្នាដេញជល់
ខ្នាវិញ។ ក្លាន ក្លាន់និងក្រសារក៏ដេញខ្លា
ជាមួយខ្ទឹងដែរ។



ខ្នាត័យខ្លូបខ្លាចក៏រត់គេចខ្លួនបាត់ទៅ។ ក្បាន
ក្បាន់និងក្រសារ អរគុណខ្លីងដែលបានជួយ
ពួកគេ។ ពួកគេក៏ពិគ្រោះគ្នាយកខ្លីងជាមិត្តដែរ។



ក្បាននិយាយ ៖ « ខ្លាំងមិនចេះដូចពួកយើង តែ
ខ្លាំងក្លាហានជួយពួកយើង »។
ខ្លាំងរីករាយណាស់ដែលមានមិត្តនឹងគេ។
ពួកគេនាំគ្នាសើចក្អាកក្អាយទទួលគ្នាជាមិត្ត។



ពន្យល់ពាក្យ

១. កូនទោល : កូនតែមួយនៅក្នុងគ្រួសារ
២. ក្រៀមក្រំ : មិនសប្បាយចិត្ត
៣. ខ្វល់ខ្វាយ : ព្រួយចិត្ត
៤. ខ្ទះខ្ទង់ : ខំប្រឹង ខិតខំ
៥. ក្រអឺតក្រទម : ដែលសម្លេងឬក៏ពាក្យបែបឆ្លើងឆ្លៃ



សំណួរ

១. មុនដំបូង ហេតុអ្វីបានជាខ្លាំងនៅតែម្នាក់ឯង?
២. មុនដំបូង ហេតុអ្វីបានជាក្លាន ក្តាន់និងក្រសារ មិនព្រមធ្វើជាមិត្តនឹងខ្លាំង?
៣. នៅចុងបញ្ចប់រឿង តើខ្លាំងបានក្លាយជាមិត្តរបស់ ក្លាន ក្តាន់និងក្រសារដែរឬទេ? ហេតុអ្វី?
៤. ចុះកូនវិញ បើនរណាម្នាក់សុំកូនធ្វើជាមិត្ត តើកូន យល់ព្រមដែរឬទេ? ហេតុអ្វី?





បន្ទាប់ពីរៀនចប់មេរៀនទី៩ រំពូក «ព្យញ្ជនៈធ្វើជើង ឆ្ម ឆ្ម» នៃសៀវភៅថ្នាក់ទី២ សិស្សនឹងអាចអានសៀវភៅ រឿងនេះបានដោយខ្លួនឯង ដោយពុំចាំបាច់មានអ្នកដទៃ ជួយឡើយ។

ទោះជាយ៉ាងណា សិស្សថ្នាក់ទី១ ក៏អាចអានសៀវភៅ រឿងនេះជាមួយគ្រូបានដែរ ដោយពួកគេអាចមើលនិង រៀបរាប់អំពីរូបភាពនៅក្នុងសៀវភៅរឿងនេះ ហើយ អានពាក្យនិងតួអក្សរដែលពួកគេស្គាល់។

សូមចងចាំថា នៅពេលសិស្សចាប់ផ្តើមអានសៀវភៅ កាន់តែឆាប់ គឺកាន់តែប្រសើរសម្រាប់ពួកគេ!



កម្មវិធីជាតិស្តីពីការសិក្សាកម្រិតថ្នាក់ដំបូង
នៃក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា

